

[Enggaard.]

I det hele taget ønsker vi fra venstres side at søge valgreglernes rimelighed efterprøvet i forbindelse med udvalgsarbejdet. Det må være muligt at udforme reglerne enklere og mere retfærdigt for de enkelte grupper. Systemet synes kompliceret; det fremgår alene af, at man påtænker at udfærdige et katalog med valgregler. Det er vi ikke tilhængere af. Vi ønsker en klart defineret valgregel, sådan at der ikke på dette område er basis for uro og usikkerhed.

Med hensyn til studienævnenes virke, som må forudses at være uændret i forhold til det nuværende, vil vi gerne gøre opmærksom på, at der utvivlsomt i ansættelsesproceduren af personale er brug for den nødvendige faglige baggrund for at vurdere disse ansættelser. Vi tror, det er risikabelt, hvis man kommer ud for en udvanding af kravene til uddannelsernes indhold, og vi anser det generelt for vigtigt, at man sikrer faglig kompetence alle de steder, hvor faglige kvalifikationer skal bedømmes. Også de ting må blive centrale i drøftelserne i det kommende udvalgsarbejde.

I bemærkningerne til lovforslaget har ministeren nævnt tanken om at opbygge et direktorat for de højere uddannelser, hvad hr. Knud Bro var inde på, og som vi adskillige gange tidligere har diskuteret det her i tinget. Vi tror i venstre ikke, at en detaljeret kontrol som den, man f. eks. kender i Sverige i forbindelse med kanslerembedet, er den rigtige løsning af problemerne. Men vi erkender, at man utvivlsomt har brug for en fornuftig samordning af de ressourcer, der fra samfundets side stilles til rådighed for den højere uddannelse og forskning. Vi tror, at det er muligt at opbygge en sådan nødvendig samordning, uden at man af den grund kommer ind på en unødvendig dobbeltadministration, som vi naturligvis må være på vagt over for.

Afsluttende vil jeg gerne sige, at respekten i befolkningen for de højere uddannelser bestemt ikke i de senere år er blevet højet, tværtimod. Det er synd for de mange, som gør et godt, fagligt og dygtigt arbejde, men som lider under, at nogle enkelte grupper har skabt uro og været med til at nedsætte omdømmet for de højere uddannelsesinstitutioner, deres medarbejdere og studerende. Jeg håber, at tinget vil kunne samles om at

skabe de bedst mulige forhold på disse områder, sådan at man kan sætte kræfterne ind på de væsentlige ting, nemlig en faglig kvalificeret uddannelse, en forskning til gavn for os alle, og gode forhold for medarbejdere såvel som for studerende.

Samuelson: I forlængelse af det, hr. Enggaard sagde, har også jeg trang til at byde hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) velkommen som ny socialdemokratisk ordfører i styrelseslovsforhold. Den socialdemokratiske kongerække har i den tid, jeg har beskæftiget mig med disse ting, bestået af navne som hr. K. B. Andersen, hr. Orla Møller og nu hr. Erik Andersen (Fr.borg amt). Jeg vil gerne byde hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) velkommen. Jeg var glad for den tale, han holdt i dag; det var noget nyt, det var behageligt at lytte til.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i en polemik om, hvad den nuværende regering og den socialdemokratiske folketingsgruppe tidligere har sagt, når vi har forhandlet styrelseslov i denne sal, men blot konstatere, at aldrig har det socialdemokratiske slogan: man har et standpunkt, til man tager et andet, været mere berettiget end netop i dag. Når det er sagt, vil jeg medgive undervisningsministeren, at dette lovforslag er et godt udgangspunkt til at nå et bredt politisk forlig, hvad jeg håber vi når.

Vi er nogle stykker, der efterhånden har brugt en del tid på styrelseslovsproblematikken, og vi må konstatere, at i hele arbejdet med at gennemføre nærdemokrati er der en række børnesygdomme, som har skullet overstås, og som forhåbentlig snart vil blive overstået. Der har været de evindelige forhandlinger om procedureregler, der har været de uendelig lange møder i de organer, der blev oprettet, men ikke altid lige store sager.

Det er da også symptomatisk for flere af de indlæg, der har været i dagspressen som optakt til dagens debat, at det, der bekymrer mange universitetslærere, er den uforholdsmæssigt lange tid, der går til administration. Man har den tommelfingerregel på universiteterne, at de heltidsbeskæftigede videnskabelige medarbejdere skal bruge 45 pct. af deres tid til forskning, 45 pct. til undervisning og 10 pct. til administration. Det er oplagt, at man aldrig nogen sinde